

не просто бездумне та механічне скорочення особового складу та структурних елементів системи. Це, насамперед, перерозподіл обсягу повноважень між конкретними, чітко визначеними структурними елементами, а також між різними рівнями таких структур. До того ж, очевидним є той факт, що в епоху електронних технологій частина функцій, які сьогодні виконують співробітники органів прокуратури, повинна перейти у сферу електронних повноважень. Оптимізація органів прокуратури має, зокрема, виражатися через усунення термінологічних неточностей, колізій, прогалин і невизначеностей. А властивості прокуратури не повинні дублювати властивості інших правозастосовних органів.

Список використаних джерел:

1. Організація роботи та управління в органах прокуратури: навчальний посібник у запитаннях і відповідях / За загальною редакцією Якимчука М. К. та Європіної І. В. Київ: Національна академія прокуратури України. 2009. 207 с.

2. Лапкін А. В. Закон України «Про прокуратуру». Науково-практичний коментар. Х. : Право, 2015. 680 с.

3. Закон України «Про прокуратуру»: закон від 14.10.2014 №1697-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. №2-3. Ст. 12.

Чаплинський Костянтин Олександрович,

доктор юридичних наук, професор,

завідувач кафедри криміналістики,

судової медицини та психіатрії

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Чередник Катерина Олегівна,

кандидат юридичних наук,

начальник відділу державної експертизи

Головного управління Держгеокадастру у

Дніпропетровській області

SOME ASPECTS OF OVERCOMING OF COUNTERACTION TO INVESTIGATION OF FRAUDS COMMITTED ON THE REAL ESTATE MARKET BY CRIMINAL GROUPS

The formation of the real estate market in Ukraine is characterized by uneven development of its segments, the imperfection of the legislative framework, and low solvency of citizens. At the same time, large volumes of cash that are rotated on it attract a large number of diverse fraudsters and criminals. In no way does it want to improve the safety of its citizens when carrying out transactions of real estate objects and the state. In addition, a large

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКСПЕРТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

circle of citizens, without sufficient legal knowledge and experience and in need of appropriate services, unwittingly entrust various commercial structures and individuals whose professional status is not defined. The real estate market has been chosen as an area of criminal activity and organized crime groups.

In recent years, there has been rapid development of real estate. However, the so-called «criminal business» is active on the real estate market. The very criminal aspects of real estate are part of a more general problem – the problem of organized crime. This is primarily due to the fact that criminal activities in this area are usually committed by persistent criminal groups that have sufficiently complete information about persons forced by virtue of many circumstances to change their living conditions. Crime with immovable property is the most dangerous, since the groups of persons who commit them are the most stable, and they have all the features of organized criminal groups: internal structuring, hierarchy, clear division of functions. The real threat is the latent victimization of the population, when victims of crime massively do not turn to law enforcement agencies in connection with the loss of trust in them [1, p. 590]. At the same time, the reason for the refusal to cooperate with law enforcement bodies is the fact of the use of threats and violent acts against the participants in the criminal process. In this case, violence can be carried out both in mental form and in physical. Sometimes organized criminal groups even resort to deprivation of life of individuals who interfere with the activities of an organized group (law enforcement officers, government representatives), witnesses and victims.

The above stipulates the need for the development of tactical operations aimed at overcoming the counteraction to the investigation of fraud committed on the real estate market by criminal gangs. Instead, in cases of property fraud, the tasks facing investigators, employees of operational units and other persons interacting with them can not be solved without systematic approach, which consists in the establishment of a complex of investigators (investigators who are effectively operating in complex investigatory situations) actions, operational search activities, organizational actions, as well as the use of assistance from specialists in various fields.

However, it should be borne in mind that not every set of investigators and other actions can be recognized as a tactical operation. In the functional sense, the combination of investigative actions, operational search and other measures in a tactical operation is based on the possibility of solving as a result of such association certain tasks of investigation, which due to volume or content can not be solved by the use of separate tactical methods, investigative actions and so on [2, p. 251].

From this it follows that one of the tasks of the said tactical operation is to ensure the safety of the participants in the criminal process. In the context of this issue, it should be noted that in determining the number of persons who are

unlawfully influenced, it should be taken into account that the encroachment on them is carried out in order: to prevent the beginning of their promotion of justice; to force the cessation of assistance; from revenge for the rendered (completed) assistance. Accordingly, the reasons for the incidents are: the intention and even the potential ability of a person to promote justice; assistance provided; Accomplished assistance. It is these factors, and not the actual presence of a person of a criminal-procedural status, is the cause of unlawful influence (having a procedural status, a person can take a passive position, in addition, the promotion of justice can be carried out outside the criminal justice) [3, c. 52].

In general, the assistance from interested parties to justice can be carried out in the following forms: 1) reports to the law enforcement and judicial authorities about the committed, committed, or prepared crime, in the form of applications for these actions; giving explanations in the process of operational and investigative activities; 2) the detention of persons who have committed crimes for delivery to their authorities and the termination of the possibility of committing new crimes; 3) participation in the preparation and conduct of operational-search activities; 4) giving explanations and indications in the course of criminal proceedings; 5) implementation of criminal-procedural functions of protection, prosecution, maintenance of civil action and protection against him; 6) criminal procedure of victims, close relatives of victims of criminal offenses and their representatives, as well as legal representatives of witnesses – activity that is not a criminal procedure, but in its content and direction, contributes to the implementation of justice; 7) the activities of persons involved as translators, perceptions, experts and experts in accordance with the criminal-procedural law [4, p. 77].

Therefore, the definition of an optimal line of behavior by officials of a law enforcement agency when applying security measures involves the need to take into account the situation. In addition, in practice, in the process of combating crime, various options for the use of one and the same security tool in different production situations are implemented, which allows us to talk about the functional multivariable security tools [5, p. 116].

Under the tactic of ensuring the security of persons in criminal proceedings, B.V. Shyr understands: the most optimal system of measures; the totality of tactical methods of security; optimal forensic safety recommendations; structural dependence of security measures. At the same time, he observes that a certain tendency in the development and application of measures to ensure the safety of participants in the criminal process is that some criminalistic methods become the rules of the criminal procedure law [6, p. 11].

Questions on the protection of individuals have long been discussed both in the scientific environment and discussed at the legislative level. Thus, in 1993 the Parliament adopted the law «On ensuring the safety of persons involved in criminal proceedings». The said law regulates the rights and obligations of persons in need of protection, as well as the rights and obligations of bodies

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКСПЕРТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

providing security, defined security measures and application mechanisms. However, the question of the practical implementation of some measures is still unclear. For example, Article 9 of the Law of Ukraine «On ensuring the safety of persons involved in criminal proceedings», defining as a measure the issuance of special means of personal protection, for some reason, does not detail which funds are allowed and the order of their issuance. Offering in article 11 of the same law of replacement of documents and change of appearance, the legislator did not reveal at all how he sees everything and what should be the mechanism of implementation of this norm.

Little attention is paid to the financing and logistics of security measures, although this question often becomes an obstacle to the practical application of most measures. Having registered in the law the possibility of financing at the expense of persons taken under protection, the legislator practically put on them the decision of this issue.

Unfortunately, the current CPC of Ukraine does not contain any norms that would establish a clear procedure for the actions of those who carry out criminal proceedings regarding the implementation of security measures, but merely admit the fact of their application. Therefore, following the procedural requirements and norms of the said Law, one should rely on the tactical provision of this process. Consequently, the normative base established in Ukraine covers a wide range of issues concerning the security of persons in need of protection. Meanwhile, this direction needs some improvement and development in terms of practical application of the said legislation.

Список використаних джерел:

1. Дикий О.В. До питання вивчення злочинності на сучасному ринку житлової нерухомості в Україні // Актуальні проблеми держави і права. 2012. С. 586-592.
2. Шевчук В.М. Тактична операція як різновид тактико-криміналістичних комплексів // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2013. № 5. С. 248-252.
3. Журавлев С.Ю. Противодействие деятельности по раскрытию и расследованию преступлений и тактика его преодоления: Автореф. дис... канд. юрид. наук. / Нижегородская высшая школа. Нижний Новгород, 1992. 18 с.
4. Брусницын Л.Б. Международно-правовые и конституционные основы обеспечения безопасности лиц, содействующих уголовному правосудию / Л.Б. Брусницын // Государство и право. 1996. № 3. С. 100-109.
5. Зеленецкий В.С. Обеспечение безопасности субъектов уголовного процесса / В. С. Зеленецкий, Н .В. Куркин. Х.: КримАрт, 2000. 404 с.
6. Щур Б.В. Тактика усунення протидії розслідуванню злочинів, що вчиняються організованими злочинним групами. Автореф. дис... канд.

юрид. наук : спец. 12.00.09 / Б.В. Щур. Харків: Національна юридична академія юридична академія імені Ярослава Мудрого», 2005. 20 с.

Шинкаренко Ігор Ростиславович,
кандидат юридичних наук, професор,
професор кафедри права,
Національного аерокосмічного
університету ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»
Шинкаренко Ірина Ігорівна,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри ОРД та розкриття
злочинів Харківського національного
університету внутрішніх справ

ПРОФАЙЛІНГ ЯК МЕТОД УБЕЗПЕЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ АВІАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Фахівці у галузі безпеки об'єктів авіаційної інфраструктури та її конкретних об'єктів мають постійно міняти систему забезпечення, щоб уникнути формування загроз їх нормальній діяльності. При формуванні відповідної організаційно-тактичної моделі безпеки об'єктів авіаційної інфраструктури необхідно враховувати сучасні тенденції терористичної та загально кримінальної злочинності та інноваційні методи превенції.

Як свідчить світова практика від побудови багаторівневої систему безпеки, яка б не булаб вразливою до «людського фактору».

В той же час вивчення аналітичних матеріалів практики діяльності служб безпеки об'єктів авіаційного транспорту та їх співставлення з думками науковців [1-4], показало прогалини в організації безпеки об'єктів інфраструктури авіаційного транспорту, а саме:

– недостатня розробленість правових основ та наявність прогалин чинного законодавства, що регламентує функціонування ефективної системи безпеки об'єктів інфраструктури авіаційного транспорту в цілому та протидії окремим злочинам на оперативному та стратегічному рівнях (фірма-об'єкт-зона-держава);

– відсутність комплексного підходу забезпечення життєдіяльності складових частин системи безпеки у сфері авіаційного транспорту (кадрове, фінансове, матеріальне, технічне, інформаційне забезпечення; підготовку сил і засобів системи до їх застосування згідно з призначенням);

– недоліки управління структурами безпеки об'єктів інфраструктури авіаційного транспорту та координації їх діяльності з іншими державними та недержавними установами й організаціями [5, с.101];